БҮТҮН ӨЛКӘЛӘРИН ПРОЛЕТАРЛАРЫ, БИРЛӘШИН!

ӘДӘБИЈЈАТ вә ИНЧӘСӘНӘТ

1979 ҸҮМӘ, 27 АПРЕЛ №17 (1840)

АЗӘРБАЈЧАН ЈАЗЫЧЫЛАР ИТТИФАГЫ ВӘ АЗӘРБАЈЧАН ССР МӘДӘНИЈЈӘТ НАЗИРЛИЈИНИН ОРГАНЫ

ОРГАН СОЮЗА ПИСАТЕЛЕЙ АЗЕРБАЙДЖАНА И МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

1934-чү илдән чыхыр. ⊙ Гијмәти 10 гәпик.

Тәгвимин сәһифәләриндә

ӨЗБӘКИСТАНЫН халг шаири, Һәмзә адына республика Дөвләт мүкафаты лауреаты Һәмид Гулам мүасир өзбәк әдәбијјатынын көркәмли нүмајәндәләриндәндир. О, 30-чу илләрдә әдәбијјата кәлмиш, јарадычылыға ше'рлә башламышдыр.

Классик өзбәк ше'ри, хүсусән Нәваи лирикасы да шаирин гидаландығы гајнаглардандыр. Биз буну онун мүасир мәзмунлу ше'рләринин руһунда вә һәтта формасында да көрүрүк.

«Ојанан гитәләр» балладалар силсиләси, «Амазонка нәғмәси» поемасы 60—70-чи илләр өзбәк поезијасынын уғурларындан сајылыр. Көркәмли әдибин «Мәш'әл», «Әбәдијјәт», «Дашкәндлиләр», «Бәнөвшә әтри» кими романлары мүасир өзбәк нәсринин јахшы өрнәкләридир.

Азәрбајчан әдәбијјатынын Өзбәкистанда тәблиғи вә тәрчүмәси саһәсиндә Һәмид Гуламын фәалијјәти тәгдирәлајигдир. О. С. Вурғун, С. Рүстәм, М. Мүшфиг вә бир сыра классикләримизин әсәрләрини өзбәк дилинә чевирмишдир.

О, 1960-чы илдә Азәрбајчанда кечирилән өзбәк әдәбијјаты һәфтәсинин иштиракчысы олмушдур. Шаирин тәхминән 20 ил бундан әввәл һәмин күнләрин тәәссүраты илә јазылмыш ики ше'рини өз тәрчүмәмдә «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзетинин охучуларына тәгдим едирәм.

Бәхтијар ВАҺАБЗАДӘ

ҺӘМИД ГУЛАМ

САЛАМ, АЗӘРБАЈЧАН КӨЗӘЛИ

Мән кечиб саһилсиз гум сүкутундан,
Ашараг Хәзәрин ағ булудундан
Мән шәфәгләр сачыб гәлбим одундан
Әрмәған кәтирдим өзбәк јурдундан
Гәбул ет, узаныб гардашлыг әли.
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Дәниз далғасытәк күчлү бир ахын
Чырпынды гәлбимдә сәни көрән күн.
Көзләрин сеһрли, бахышын күлкүн
Өзбәк елләриндән төһфәм сәнинчүн —
Нәғмәмдир, ше'римдир дузлу, мәзәли.
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Ики ешг — ики јурд чырағы олсун,
Достлуғун әбәди бајрағы олсун,
Арзумуз — арзулар сорағы олсун,
Фикримиз — елләрин дајағы олсун,
Сачсын ишығыны достлуг мәш'әли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Бу күн көјләрдән дә көзәллик јағар,
Күлләр булудлардан нур, ишыг сағар.
Тәбиәт тој гурар, чалар, чағырар
Бизимчүн кәлибди бу илки баһар.
Өзүмдә дејиләм сәни көрәли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Һәјат нә көзәлдир, нә шәндир бу дәм,
Бу торпаг мәнимчүн бир бағи-ирәм!
Дөјүнән көнлүмә сән дә гыл кәрәм,
Бу сирри һеч кәсә ачан дејиләм,
Севкидән горхмурам, севким әзәли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

САЛАМАТ ГАЛ

Нағыл кими сирли, көзәл бир дијар көрдүм,
Бу дијары гардашыма ифтихар көрдүм.
Һәр тәрәфи күл-чичәкли илк баһар көрдүм,
Бурда бәхти јараданы бәхтијар көрдүм.
Азәрбајчан — Одлар јурду — тарихи улу,
Азәрбајчан — сәадәтлә, күнәшлә долу!

Нефт дашлары — гәһрәманлыг, һүнәр мејданы!
Минкәчевир — Вурғунларын сөз күлүстаны!
Сумгајытса — Коммунизмин зәфәр дастаны
Бу јер шадлыг дијарыдыр, зәфәр мәканы!
Бура мәним өз вәтәним, үрәјим, чаным,
Өзбәкистан гәдәр әзиз Азәрбајчаным!

Бу вүсалын, бу көрүшүн мин ләззәти вар,
Күнләр кечәр, хатирәдә бу күнләр јашар.
Инсан олан инсанлығы нечә унудар?
Дост ешгини дост үрәкләр, мүгәддәс тутар.
Бакы! Хәзәр саһилиндә јандын чырагтәк,
Ешгин илә вурачагдыр даим бу үрәк!

Көр нечә дә сеһрләјиб мәни Көј көлүн,
Һејран едиб көнлүмүзү Кәнчә бүлбүлүн.
Гәлбим сәнин үрәјиндә дөјүнүр, гардаш,
Кәләчәјә јүрүјүркән јолумдур јолун.
Азәрбајчан, һөрмәт күдән, гәдир билләнсән.
Нәһәнк устад шаирләрин вәтәнисән сән.

Бир ананын ики оғлу, ики гардашыг,
Биз ки, елә әзәл күндән чандаш, сирдашыг.
Әдәбијјат бәһанәдир,
көрүшдүк...
артыг,
Һичран дәми јахынлашыр...
кәл, видалашаг.
Мән кедирәм, үрәјими сән амaнат ал.
Азәрбајчан, дост өлкәси!
Де, саламат гал.